

Bezwaarschrift

=====

Aan

de Raad voor Rechtsbijstand

te 's-Hertogenbosch

Mr. Willem Nass, advocaat en procureur, wonende te Eindhoven te dezer zake woonplaats kiezende te Eindhoven aan de Vrijstraat 2a (Postbus 420, 5600 AK Eindhoven, fax 040-2456438) te zijnen kantore, maakt bij deze bezwaar tegen Uw besluit d.d. 20 juli 2004, waarvan hierbij een afschrift wordt overgelegd.

Tegen deze beschikking voert klager de volgende bezwaren aan:

1. Strekking van de herinneringsbrief is dat daarop een beroep zal worden gedaan indien de beoogde uitschrijving geëffectueerd zal worden dan wel indien daartegen bezwaar wordt gemaakt. De herinneringsbrief kan derhalve worden aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 8:1 en 7:1 van de Algemene Wet Bestuursrecht.
2. De beoogde uitschrijving berust voorzover bekend op de inschrijvingsvoorwaarden van de Raad voor Rechtsbijstand. Volgens artikel 15 van de Wet op de Rechtsbijstand kunnen deze voorwaarden betrekking hebben op:
 - a. het minimum en het maximum aantal zaken waarvoor een advocaat jaarlijks zal worden toegevoegd;
 - b. de deskundigheid van de advocaat op bepaalde rechtsgebieden;
 - c. de organisatie van het kantoor waar de advocaat werkzaam is;
 - d. de verslaglegging door de advocaat omtrent de door hem verleende rechtsbijstand. Dit punt kan weer op gespannen voet komen met de geheimhoudingsplicht.
3. Wat door de auditor wordt getoetst heeft zeker geen betrekking op het onder a en b bedoelde en in hoeverre het betrekking heeft op het onder c en d bedoelde valt nog te bezien. In ieder geval geeft het artikel de Raad voor Rechtsbijstand niet de bevoegdheid als voorwaarde te stellen dat de advocaat opdrachten verstrekt aan bepaalde commerciële dienstverleners zoals de Skir en de auditoren, die tegelijkertijd ook een andere pet op hebben en als een soort controleurs ten behoeve van de Raad voor Rechtsbijstand en de Orde van Advocaten, de advocaat die de opdracht verstrekt en de dienstverleners betaalt, controleren.

4. De beschikking impliceert voorts dat klager een verplichting tot betaling van € 1034,--, vermeerderd met btw en verdere kosten, dient aan te gaan. Ook een dergelijke voorwaarde kan uit hoofde van artikel 15 van de Wet op de Rechtsbijstand niet in de inschrijvingsvoorwaarden van de Raad voor Rechtsbijstand worden opgenomen.
5. Het voorgaande geldt tevens voor de eis dat klager instemt met de algemene voorwaarden van de auditor.
6. Ook impliceert de voorwaarde dat de advocaat verplicht is de conclusies van de auditor, zoals die door de auditor in het auditrapport worden opgenomen, onvoorwaardelijk te onderschrijven. De advocaat moet het auditrapport immers voor akkoord ondertekenen. Anders krijgt de advocaat geen auditverklaring. Ook deze voorwaarde overschrijdt de bevoegdheid van de Raad voor Rechtsbijstand als hiervoor bedoeld.
7. Voorzover aangenomen zou moeten worden dat de Raad voor Rechtsbijstand wel bevoegd is tot het stellen van de aan de beschikking ten grondslag liggende voorwaarde, wordt deze bevoegdheid gebruikt tot een ander doel dan waartoe deze is verleend, nu deze bevoegdheid, voorzover de Raad voor Rechtsbijstand geacht moet worden deze te hebben, gebruikt wordt met het kennelijk doel bepaalde commerciële dienstverleners, de auditoren, aan een riant bron van aanvullende inkomsten te helpen. Onthullend is in dit verband het volgende citaat uit de "Kwaliteitsstandaard 2004" van de Nederlandse Orde van Advocaten:

"De advocaat zelf maar ook zijn cliënten en het rechtsverkeer in het algemeen hebben baat bij een financieel gezonde praktijk."

Geconstateerd kan worden dat een zeer beperkte groep advocaten, degenen die als auditor zijn aangesteld, hierin op riant wijze worden gesteund, terwijl degenen die niet als auditor zijn aangesteld op steeds hogere kosten worden gejaagd. Voor de beoordeling of de Raad voor Rechtsbijstand de bevoegdheid, voorzover de Raad voor Rechtsbijstand die bevoegdheid heeft, gebruikt voor een ander doel dan waartoe deze verleend is, namelijk het verstrekken van riant neveninkomsten aan advocaten die als auditor zijn aangewezen, dient tegen elkaar te worden afgewogen enerzijds de hoeveelheid geld die in het auditgebeuren omgaat en de financiële voordelen die de auditoren als consequentie daarvan genieten en aan de andere kant andere belangen bij het auditgebeuren, zoals het bestaan of bestaan hebben of dreigen te ontstaan van eventuele misstanden die tot het auditgebeuren aanleiding zouden kunnen geven of hebben gegeven.

Het financiële belang van de auditor is evident. Het auditgebeuren is een business waarin veel geld om gaat. Dit klemmt te meer nu er een waas van geheimzinnigheid hangt rond de vraag welke advocaten als auditor zijn aangesteld en de manier waarop de auditoren worden gerecruteerd. Waar de Orde van Advocaten het woord "transparant" hoog in het vaandel heeft staan is de Orde van Advocaten zelf allerminst transparant, even min als de raden voor rechtsbijstand. Dat de raden voor rechtsbijstand allerminst transparant zijn kan worden afgeleid uit het feit dat de raden voor rechtsbijstand verlangen dat in uitzonderlijke gevallen waarin een niet ingeschreven advocaat wordt toegevoegd, aan de cliënt wordt medegedeeld dat de advocaat niet voldoet aan de kwaliteitsstandaard van de Orde van Advocaten. Daarmee wordt ten onrechte de indruk gewekt dat die advocaat daarom van mindere kwaliteit zou zijn dan een advocaat die wel aan die kwaliteitsstandaard voldoet.

Het hele auditgebeuren is er destijds mee begonnen dat advocaten die toevoegingen behandelden voor een honorarium dat, als het een werknemer zou betreffen, voor iedere vakbond een reden zou zijn om termen als "uitbuiting" en "onderbetaling" in de mond te nemen, een verhoging van de toevoegingsvergoedingen wensten. Een kleine verhoging was mogelijk, maar dat gaat natuurlijk niet zo maar, voor wat hoort wat en de advocaten moesten als tegenprestatie ook eerst eens even heel goed naar allerlei kwalitatieve aspecten gaan kijken. Het kwam er op neer dat de advocaat als tegenprestatie een audit moest ondergaan die aanvankelijk door de Raad voor Rechtsbijstand werd betaald. Na het uitsteken van deze vinger werd de hele hand gepakt. De geest was uit de fles. Het ondergaan van een audit werd nu een voorwaarde om gefinancierde rechtsbijstand te mogen verlenen. Daarmee was meteen de aanleiding voor de raden voor rechtsbijstand om de audit te betalen vervallen, zodat de advocaten deze zelf moeten gaan betalen.

In de maanden maart en april 2004 zijn in het Advocatenblad een aantal artikelen verschenen over het auditgebeuren, waarbij Frans Ohm en Rutger Fortuin namens de raden voor rechtsbijstand spraken terwijl Bert Brands, destijds voorzitter van de VSAN, zich onmiskenbaar als verlengstuk van de raden voor rechtsbijstand en/of de Orde van Advocaten opstelde. Dat hij als een soort verlengstuk van de raden voor rechtsbijstand en/of de Orde van Advocaten fungeerde kan worden afgeleid uit de inhoud van de door hem ingenomen standpunten en het feit dat hij destijds samen met Hilda de Groot, directeur van de Skir, in het bestuur van de VSAN zat.

Opvallend aan de uiteenzettingen van Ohm, Fortuin en Brands is de krampachtige manier waarop zij proberen aannemelijk te maken dat het auditgebeuren een belangrijk doel zou dienen, anders dan het verschaffen van inkomsten aan auditoren en

misschien de Skir. Zij proberen het auditgebeuren af te schilderen als iets moois en fijns, maar Ohm en Fortuin ondergraven het idee dat de audit iets moois en fijns zou zijn meteen weer door triomfantelijk op te merken "geen audit geen toevoegingen meer" en door een opmerking dat auditoren zich niet met mooie verhalen om de tuin laten leiden. Daarmee zijn meteen de advocaten die een audit moeten ondergaan op hun nummer gezet. Alleen al de manier waarop de audit door de strot wordt geduwd sluit al uit dat het iets moois en fijns zou zijn.

Als doel is verder genoemd de wenselijkheid om "kwaliteit transparant te maken", wat dat ook moge inhouden, maar de mededeling die de raden voor rechtsbijstand verlangen indien, bij uitzondering, een niet ingeschreven advocaat wordt toegevoegd, heeft al het tegendeel tot gevolg. Voorts zou er sprake zijn van een soort schoonmaak. De advocaat krijgt een spiegel voorgehouden. Hier kan best iets in zitten, maar als wij zien welke bureaucratie ten behoeve van dit doel (?) wordt ingevoerd en hoe veel geld er in deze business omgaat, kan dit argument niet gebruikt worden om de stelling dat het eigenlijke doel is het verschaffen van riante inkomsten aan auditoren en misschien ook de Skir geloofwaardig te weerspreken.

Brands stelt dat door de audit afgerekend zou zijn met een fabel dat de sociale advocatuur "minder werk" - hij bedoelt werk van mindere kwaliteit - zou leveren dan de commerciële advocatuur en meent dat de resultaten van de audits dit uit zouden wijzen. Of een dergelijke fabel ooit bestaan heeft is de vraag. Dat een dergelijke audit met een dergelijke fabel, als die mocht bestaan, zou kunnen "afrekenen", is onmogelijk. Uit de nadruk waarmee Brands deze stelling poneert zou misschien de indruk kunnen ontstaan dat er iets waar is in wat Brands ziet als een fabel. In ieder geval wordt ook hier door het auditgebeuren weer een rookgordijn rond het kwalitatieve aspect van de dienstverlening door advocaten opgeworpen. Ook vindt hij het, kennelijk ter ondersteuning van de wenselijkheid van het auditgebeuren, nodig nog een wrange grap te maken over advocaten die kennelijk een overvloed aan geld en vrije tijd hebben en zich op golfbanen in Portugal bevinden.

8. Kortom: de doelen die officieel aan het auditgebeuren ten grondslag zouden liggen zijn zo vaag of worden met zodanig kromme redeneringen verdedigd, dat de reële belangen die daarmee gemoeid zouden kunnen zijn in geen verhouding staan tot de belangen die voortvloeien uit de hoeveelheid geld die in deze business omgaat, zodat moet worden aangenomen dat het verschaffen van een inkomstenbron aan auditoren en misschien de Skir, het doel is waarmee de bevoegdheden, voorzover aanwezig, worden gebruikt.
9. De beoogde uitsluiting is disproportioneel.

Klager verzoekt U derhalve:

1. vorengenoemde beslissing te herzien.
2. klager een vergoeding te betalen van € 3000,-- voor elke maand of deel daarvan die de uitsluiting duurt.

Eindhoven, 30 augustus 2004

W. Nass

Eerste straatje van Best 10 - 12
5211 SK 's-Hertogenbosch
Postbus 70503
5201 CD 's-Hertogenbosch
Telefoon (0 73) 681 41 00
Telefax (0 73) 614 85 86
e-mail: rvrdb@worldonline.nl

Raad voor Rechtsbijstand

Bureau Rechtsbijstandvoorziening

's-Hertogenbosch

20 juli 2004

Advocatenkantoor Nass
t.a.v. mr. W. Nass
Postbus 420
5600 AK EINDHOVEN

Inzake: herinneringsbrief vervolgaudit

Geachte heer Nass,

De bij de Raad voor Rechtsbijstand van toepassing zijnde inschrijvingsvoorwaarden 2004 bepalen dat een advocaat een geldige auditverklaring moet overleggen en dat, indien de auditverklaring vóór 31 december 2004 zijn geldigheid verliest, een nieuwe auditverklaring overgelegd moet worden die tenminste geldig is voor de resterende periode van 2004.

Bij deze brengt de Raad u in herinnering dat de geldigheidsduur van de auditverklaring die u eerder aan de Raad heeft overgelegd binnen afzienbare termijn, te weten in september 2004, verstrijkt. De Raad verzoekt u dan ook voor 1 oktober 2004 uw vervolgaudit aan de Raad over te leggen.

Voor de goede orde wijst de Raad u erop dat uw inschrijving als rechtsbijstandverlener en de inschrijvingen van uw kantoorgenoten wordt doorgehaald, indien u niet uiterlijk voor 1 oktober 2004 een nieuwe auditverklaring aan de Raad heeft overgelegd. De Raad ziet uw geldige nieuwe auditverklaring graag tegemoet.

Namens de Raad voor Rechtsbijstand tekent,

Met hoogachting,

mr. P.J.M. van den Biggelaar
directeur